

NORSKE FILM + TV PRODUSENTERS FORENING

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Oslo, 16. desember 09

Ref.: 2007/02370 ME/ME2 KRD:elt

HØRINGSSVAR TIL FORSLAG TIL ENDRINGER I FORSKRIFT OM TILSKUDD TIL AUDIOVISUELLE PRODUKSJONER

Vi viser til Kultur- og kirkedepartementets (KKD) høringsbrev av 18. november 2009 med forslag til endringer i forskrift om tilskudd til audiovisuelle produksjoner. Norske film- og TV-produsenters forening (PF) har følgende hørings svar til forslaget:

1. Forhåndstilskudd til lansering av interaktive produksjoner i Norge

PF er opptatt av å få frem de særlige forhold som gjelder for interaktive produksjoner i forhold til annen audiovisuell produksjon, og at dette hensyntas i de nye tilskuddsreglene. Vi støtter derfor at tilskudd skal kunne gis til lansering og markedsføring av interaktive produksjoner, uavhengig av om man har mottatt tilskudd etter forskriftens § 3-4 som § 4-2 annet ledd forutsetter. Vi legger til grunn at det er en skrivefeil når departementet i sitt høringsbrev her viser til § 4-3 og ikke § 3-4.

For øvrig mener vi som vi tidligere har påpekt at det også må kunne gis støtte til lansering av interaktive produksjoner i utlandet. Dette på lik linje med lanseringstilskudd til andre audiovisuelle produksjoner. Det vises i den forbindelse til den dialog vi har hatt med departementet om bl.a. dette og følgende uttalelse vi avga i vårt høringsbrev av 7. desember i år til NFI vedrørende deres forslag om underliggende forskrifter til forskrift om tilskudd til audiovisuelle produksjoner:

” Som påpekt også overfor Kultur- og kirkedepartementet i forhold til hovedforskriften er det for øvrig uklart på hvilken måte tilskudd til lansering av interaktive produksjoner i utlandet reguleres under de gjeldende forskrifter. Slik ordlyden er per i dag åpner den for unødig tolkningstvil. Vi kan imidlertid ikke se hvilke grunner som skulle foreligge til å utelukke interaktive produksjoner fra støtte til lansering i utlandet på lik linje med

andre audiovisuelle produksjoner og legger til grunn at de foreslåtte underforskrifter ikke er til hinder for dette.”

2. Forhåndstilskudd til produksjon av kinofilm etter markedsvurdering

PF er imot departementets forslag om å tilføye ”særlig” til vilkårene for tilskudd etter markedsvurderingsordningen og mener at dette ikke kun er en ”mindre teknisk endring” av den allerede vedtatte forskriften. Vi mener at markedsvurderingsordningen skal være en tilnærmet automatisk ordning hvor skjønnsanvendelsen er klart begrenset og at det også har vært forutsetningen under arbeidet med, og utredningen av, ordningen. Det er etter vår oppfatning helt nødvendig for ikke å svekke tilskuddsordningens forutsigbarhet. Begrepet ”særlig” skal derfor ikke kunne anvendes på en slik måte at det innføres nye kriterier i forvaltningen av tilskudd utover en tilnærmet rendyrket markedsvurdering.

3. Forhåndstilskudd til pakkefinansiert utvikling og produksjon av flere kinofilmer

PF registrerer at departementet i forhold til den nye ordningen med pakkefinansiert utvikling og produksjon av flere kinofilmer foreslår ”å innsnevre” denne i forhold til den opprinnelig foreslåtte og vedtatte ordlyd i § 2-3 femte ledd. Dette er noe PF går i mot og viser i den forbindelse til vår uttalelse avgitt til NFI i vårt høringsbrev av 7. desember til forslaget om underliggende forskrifter til forskrift om tilskudd til audiovisuelle produksjoner:

”Produsentforeningen ser seg som opprinnelig initiativtaker til den foreslåtte ordningen med pakkefinansiert utvikling og produksjon, men et klart flertall av medlemmene mener at det som er foreslått ikke fullt ut svarer til forventningene.

De foreslåtte underforskriftene gir for det første ikke svar på hvordan ordningen er ment å skulle virke eller hvilke ”tak” det opereres med mv.

Den vesenligste innvendingen fra flere av våre medlemmer går på forutsetningen om at man som produsent binder seg til en og samme regissør for hele ”pakken” når det gjelder pakkefinansiert produksjon. Det vises i den sammenheng til departementets forslag til endring av hovedforskriftens §§ 2-3 femte ledd i brev av 18. november i år.

En ordning med ”pakkefinansiering” ble i sin tid foreslått fra PFs side for å styrke behovet for langtidsplanlegging og bedre rammevilkårene for et bærekraftig produksjonsmiljø. Flere av våre medlemmer opplever nå at dette har blitt snudd om til en ordning ment for å ”ivareta” regissørens interesser alene.

Et klart flertall påpeker at en ordning som skissert ikke bare vil binde opp midler/kapital i NFI over en lengre periode, men også binde opp både produksjonsselskap og regissør til en ordning som på sikt kan vise seg å ikke fungere på en tilfredsstillende måte for noen av partene. En pakke som forutsettes å skulle omfatte 3 filmer, betyr at man må være forberedt på en

samarbeidsperiode over 6-8 år. Vi mener at ordningen må være mer fleksibel slik at det eksempelvis åpnes for at man kan ha ulike regissører på ulike nivåer til de ulike prosjektene i en "pakke". Det pekes også på at uforutsette ting kan skje som gjør det tvingende nødvendig å avbryte et påbegynt samarbeide. Behovet for støtte er like stort for alle og mange mener at man bør ha som overordnet mål, både av hensyn til regissørene og bransjen for øvrig, et ønske om repertoar, og ikke at enkelte skal "sikres" foran, og på bekostning av, andre."

I den grad ordningen fastholdes som foreslått vil vi understreke viktigheten av at også denne ordningen forvaltes på en transparent måte og evalueres fortløpende hvor bransjen blir hørt.

4. Andre endringer

PF vil i forhold til departementets forslag om "Andre endringer" bemerke at forutsetningen om å ha mottatt forhåndstilskudd kun til produksjon i noen tilfeller vil kunne slå uheldig ut, og særlig for kortfilm og dokumentar. Det bør således åpnes for unntak slik at det kan gis etterhåndstilskudd også til produksjoner hvor det eksempelvis kun er gitt forhåndstilskudd til *utvikling* men den ferdigproduserte filmen ikke oppnår et seertall på kino på 10.000 som forutsatt i § 2-6. Denne bestemmelsen bør få en ordlyd tilsvarende forskriftens § 2-5 annet ledd hvorefter NFI "i særlige tilfeller" kan "fastsette lavere terskel for kort- og dokumentarfilmer".

I forhold til forslaget om endring av § 2-6 legger vi for øvrig til grunn at det er en skrivefeil når departementet viser til § 1-6 bokstav b, og at dette skal være bokstav c.

Vi har ellers ingen merknader til dette punkt.

Med vennlig hilsen

Leif Holst Jensen
Generalsekretær

Marianne Brockmann Bugge
Advokat